

Dokument z posiedzenia

**B9-0323/2023 }
B9-0324/2023 }
B9-0325/2023 }
B9-0326/2023 }
B9-0327/2023 }
B9-0328/2023 } RC1**

11.7.2023

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B9-0323/2023 (Renew)

B9-0324/2023 (The Left)

B9-5/2023 (Verts/ALE)

B9-0326/2023 (PPE)

B9-0327/2023 (S&D)

B9-0328/2023 (ECR)

w sprawie sytuacji w Libanie
(2023/2742(RSP))

**Michael Gahler, Andrey Kovatchev, Tom Vandenkendelaere, Rasa
Juknevičienė, David McAllister, Željana Zovko, Antonio López-Istúriz
White, François-Xavier Bellamy, Isabel Wiseler-Lima, Lukas Mandl**
w imieniu grupy PPE
Pedro Marques, Domènec Ruiz Devesa

RC\1283061PL.docx

PE748.804v01-00 }
PE748.805v01-00 }
PE748.806v01-00 }
PE748.807v01-00 }
PE748.808v01-00 }
PE748.809v01-00 } RC1

w imieniu grupy S&D

**Christophe Grudler, Malik Azmani, Dacian Cioloș, Bernard Guetta,
Karen Melchior, Nathalie Loiseau, Hilde Vautmans, Salima Yenbou**

w imieniu grupy Renew

Mounir Satouri, Jakop G. Dalunde

w imieniu grupy Verts/ALE

**Anna Fotyga, Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Andżelika Anna
Możdżanowska, Assita Kanko, Anna Zalewska, Bogdan Rzońca, Joachim
Stanisław Brudziński, Elżbieta Rafalska, Eugen Jurzyca, Elżbieta Kruk,
Adam Bielan, Waldemar Tomaszewski, Witold Jan Waszczykowski, Carlo
Fidanza**

w imieniu grupy ECR

Marisa Matias

w imieniu grupy The Left

Projekt rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Libanie (2023/2742(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Libanu, w szczególności rezolucję z 16 września 2021 r. w sprawie sytuacji w Libanie¹,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza rezolucje nr 1559 (2004), 1701 (2006), 2539 (2020), 2591 (2021) i 2650 (2022),
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony²,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/860/WE z 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej³,
- uwzględniając oświadczenie prasowe Delegacji do spraw Stosunków z Państwami Maszreku w sprawie oficjalnej wizyty w Libanie w dniach 19–23 czerwca 2023 r.,
- uwzględniając zobowiązania uzgodnione w ramach priorytetów partnerstwa UE-Liban w listopadzie 2016 r., konferencję CEDRE (Conférence économique pour le développement, par les réformes et avec les entreprises) z 6 kwietnia 2018 r., ramy reformy, odbudowy i rekonstrukcji Libanu (3RF) z grudnia 2020 r. oraz posiedzenia Międzynarodowej Grupy Wsparcia Libanu z 11 grudnia 2019 r., 23 września 2020 r. i 19 maja 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów z ramienia UE na temat wyborów parlamentarnych, które odbyły się 15 maja 2022 r.,
- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z 26 lipca 2022 r. o przedłużeniu unijnych ram ukierunkowanych sankcji o rok,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josepa Borrella z 1 listopada 2022 r. w sprawie sytuacji w Libanie i z 8 kwietnia 2023 r. w sprawie eskalacji przemocy,
- uwzględniając oświadczenie Delegatury Unii Europejskiej w Libanie z 13 listopada 2022 r. w sprawie obecnej sytuacji w Libanie,
- uwzględniając oświadczenie specjalnego koordynatora ONZ z 3 kwietnia 2023 r. w

¹ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 143.

² Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

³ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 111.

sprawie wyborów lokalnych w Libanie,

- uwzględniając oświadczenia wysokiej komisarza NZ ds. praw człowieka i jej rzecznika na temat sytuacji w Libanie,
 - uwzględniając cztery konwencje genewskie z 1949 r. dotyczące statusu uchodźców i protokoły dodatkowe do nich, ratyfikowane przez Liban,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecna sytuacja w Libanie jest niezwykle niepokojąca z powodu kryzysu politycznego, gospodarczego, społecznego, finansowego i zdrowotnego oraz z powodu rozkładu instytucji państwowych; mając na uwadze, że inflacja cen energii elektrycznej, gazu i wody osiągnęła w czerwcu 2022 r. szczytowy poziom niemal 600 %; mając na uwadze, że większość ludności Libanu żyje w ubóstwie, a władze nie potrafią zapewnić wszystkim odpowiedniego poziomu życia, w tym prawa do pożywienia; mając na uwadze, że pogarszająca się sytuacja gospodarcza i wzrost ubóstwa spowodowały trudności w dostępie do podstawowych praw, takich jak opieka zdrowotna i mieszkalnictwo, oraz doprowadziły do wzrostu emigracji;
- B. mając na uwadze, że Liban jest bliskim i ważnym partnerem Unii Europejskiej; mając na uwadze, że partnerstwo to opiera się na wspólnych interesach, długotrwałych więziach historycznych i kulturalnych, regularnym dialogu politycznym i społecznym oraz szeroko zakrojonych kontaktach międzyludzkich; mając na uwadze, że Liban ma dynamiczne społeczeństwo obywatelskie i partie polityczne, a liczni działacze, liderzy społeczni, naukowcy, artyści i liczne grupy młodzieżowe mobilizują się i domagają się natychmiastowych reform;
- C. mając na uwadze, że 15 maja 2022 r. w Libanie odbyły się wybory parlamentarne, po których Hezbollah i jego sojusznicy stracili większość w parlamencie, a misję utworzenia nowego rządu większość powierzyła ponownie Nadżibowi Mikatiemu, któremu nie udało się wywiązać z tej misji z powodu blokady politycznej; mając na uwadze, że sytuacja ta utrzymywała się do czasu wygaśnięcia mandatu prezydenta Michela Aouna, kiedy to na czele państwa stanął rząd tymczasowy Mikatiego;
- D. mając na uwadze, że Hezbollah, Amal, Wolny Ruch Patriotyczny i ich sojusznicy uciekali się do niekonstytucyjnych działań uniemożliwiających przeprowadzenie głosowań w parlamencie, takich jak wychodzenie z sali posiedzeń po pierwszej turze czy zrywanie kworum w celu zablokowania wyboru kandydata opozycji; mając na uwadze, że przewodniczący parlamentu Libanu Nabih Berri odmawia zorganizowania otwartych tur głosowania w celu wyboru prezydenta wbrew postanowieniom libańskiej konstytucji; mając na uwadze, że doprowadziło to do zablokowania na 10 miesięcy wyboru prezydenta, w czasie gdy do przeprowadzenia niezbędnych reform, zapobieżenia całkowitemu upadkowi oraz odbudowy instytucji państwowych i systemu demokratycznego pilnie potrzebna jest głowa państwa; mając na uwadze, że ten

polityczny impas jest konsekwencją wielowarstwowego kryzysu politycznego, gospodarczego i społecznego, który wpływa na wszystkie sfery państwa libańskiego;

- E. mając na uwadze, że decyzja Rady (WPZiB) 2021/1277 z 30 lipca 2021 r. przewiduje możliwość nałożenia sankcji na osoby i podmioty odpowiedzialne za działanie na szkodę demokracji lub praworządności w Libanie;
- F. mając na uwadze, że 31 maja 2023 r. w Libanie miały się odbyć wybory lokalne, ale zostały one przełożone drugi rok z rzędu; mając na uwadze, że tymczasowy minister spraw wewnętrznych Libanu Bassam Maulaui zadbał o przygotowanie kraju do przeprowadzenia wyborów lokalnych; mając na uwadze, że specjalny koordynator ONZ ds. Libanu w pełni popiera te wybory i uważa, że byłyby one ważnym potwierdzeniem tego, że Liban przestrzega terminów konstytucyjnych i praktyk demokratycznych, w czasie gdy kraj boryka się już z brakiem prezydenta i powszechnym paraliżem instytucji; mając na uwadze, że parlament libański głosami Hezbollahu, Amalu, Wolnego Ruchu Patriotycznego i sojusznicznych grup politycznych podjął decyzję o odroczeniu wyborów lokalnych w kraju maksymalnie o rok, do 31 maja 2024 r., z powodu braku środków finansowych; mając na uwadze, że odroczenie wyborów może jeszcze bardziej pogłębić obecny paraliż instytucji i brak zaufania Libańczyków do demokracji;
- G. mając na uwadze, że trudności gospodarcze, polityka oszczędnościowa i powszechna korupcja wywołały w ostatnich latach kilka fal protestów, z których największa nastąpiła w okolicach rocznicy rewolucji z 17 października 2019 r.; mając na uwadze, że protesty i niepokoje społeczne są nadal powszechne z tych powodów i wciąż występują w całym kraju;
- H. mając na uwadze, że w konsekwencji eksplozji w porcie w Bejrucie 4 sierpnia 2020 r. – nadal uważanym za największy wybuch niejądrowy na świecie – zginęło ponad 220 osób, w tym ponad 20 obywateli UE, 7 000 osób zostało rannych, 300 000 – wysiedlonych, a 74 000 domów zostało zniszczonych albo uszkodzonych;
- I. mając na uwadze, że przez trzy lata od eksplozji w porcie w Bejrucie dochodzenie w sprawie jej przyczyn jest aktywnie utrudniane, głównie w wyniku nadużywania władzy przez podmioty polityczne, w tym Hezbollah i jego sojuszników, ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego; mając na uwadze, że panująca od dawna korupcja, niewłaściwe zarządzanie i zaniedbania oraz struktura zarządzania portem pozwoliły na niedbałe przechowywanie wysoce wybuchowego związku (azotanu amonu) w porcie przez prawie sześć lat mimo ostrzeżeń ze strony lokalnych urzędników; mając na uwadze, że 4 sierpnia 2021 r. w Bejrucie doszło do masowych protestów ulicznych, których uczestnicy domagali się rozliczenia winnych wybuchu; mając na uwadze, że inny masowy protest 14 października 2021 r. zorganizowany przez Hezbollah i Amal skierowany przeciwko głównemu śledczemu sędziemu Tarikowi Bitarowi przekształcił się w zorganizowany atak Hezbollahu i Amalu na dzielnicę Ain al-Rammaneh i partię Siły Libańskie, która popiera śledztwo w sprawie eksplozji w porcie w Bejrucie;

- J. mając na uwadze, że 2 lipca 2021 r. sędzia Tarik Bitar zwrócił się do libańskiego parlamentu o uchylenie immunitetu trzem posłom w celu postawienia im zarzutów karalnego zaniedbania i prawdopodobnie celowego zabójstwa w związku z wybuchem w porcie, z uwagi na ich odpowiedzialność ministerialną w czasie przechowywania niebezpiecznych materiałów; mając na uwadze, że dwóch z oskarżonych byłych ministrów zostało od tego czasu ponownie wybranych i zasiada obecnie w parlamencie; mając na uwadze, że większość w parlamencie Libanu nie uchyliła im immunitetu do czerwca 2023 r.;
- K. mając na uwadze, że Human Rights Watch, Amnesty International, Legal Action Worldwide, Legal Agenda i Międzynarodowa Komisja Prawników udokumentowały szereg błędów proceduralnych i systemowych w dochodzeniu krajowym, m.in. rażące ingerencje polityczne, immunitet urzędników politycznych wysokiego szczebla i brak poszanowania prawa do rzetelnego procesu i standardów rzetelnego procesu, które sprawiają, że nie doprowadzi ono do wiarygodnego wymierzenia sprawiedliwości; mając na uwadze, że w tych okolicznościach tym bardziej konieczne jest utworzenie międzynarodowej misji rozpoznawczej pod egidą Rady Praw Człowieka ONZ; mając na uwadze, że ponad 162 libańskie i międzynarodowe organizacje praw człowieka, ocaleni i rodziny ofiar wezwały członków Rady Praw Człowieka ONZ do uchwalenia rezolucji w tej sprawie;
- L. mając na uwadze, że demaskator pułkownik Joseph Skaf, były dyrektor wydziału portu ds. narkotyków, który w 2014 r. ostrzegał swoich przełożonych o niebezpieczeństwie związanym z przechowywaniem chemikaliów, został zamordowany w 2017 r.; mając na uwadze, że Joe Bejjani, który sfotografował niebezpieczny hangar przed eksplozją i po niej, został zamordowany, a jego telefon skradziono w grudniu 2020 r.; mając na uwadze, że aktywista i wydawca Lukman Salim został zamordowany w lutym 2021 r., 10 dni po tym, jak oskarżył Hezbollah o dostarczanie reżimowi Assada azotanu amonu;
- M. mając na uwadze, że od 22 września 2021 r. wszczęto 21 spraw sądowych przeciwko głównemu śledczemu w sprawie eksplozji sędziemu Tarikowi Bitarowi oraz innym sędziom badającym te sprawy, głównie z udziałem polityków Hezbollahu i jego sojuszników, prokuratora generalnego i ministra sprawiedliwości; mając na uwadze, że krajowe dochodzenie w sprawie eksplozji było zawieszane od 23 grudnia 2021 r. do stycznia 2023 r. po tym, jak dwóch polityków oskarżonych w tej sprawie złożyło kolejną skargę przeciwko sędziemu Bitarowi i najwyższemu sądowi Libanu, tj. Najwyższej Radzie Sądownictwa, który rozpatrywał i oddalił ich wcześniejszy wniosek o odwołanie sędziego Bitara ze stanowiska; mając na uwadze, że zgromadzenie ogólne libańskiego Sądu Kasacyjnego, który obecnie sprawuje jurysdykcję, nie jest w stanie orzekać w tych sprawach, ponieważ nie ma kworum, po tym jak jeden z jego członków przeszedł w stan spoczynku pod koniec 2021 r., a sprawa nie może zostać wznowiona do czasu powołania nowych sędziów; mając na uwadze, że tymczasowy minister finansów Jussif Chalil odmówił podpisania dekretu w sprawie mianowania sędziów, co zmusiło sędziego Bitara do ponownego wstrzymania śledztwa;
- N. mając na uwadze, że obecność w Libanie ponad półtora miliona Syryjczyków – oprócz

około 15 800 uchodźców pochodzenia etiopskiego, irackiego, sudańskiego i in., zarejestrowanych przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), oraz około 207 700 uchodźców palestyńskich – ma wpływ na gospodarkę Libanu i przyczyniło się do jej wielowymiarowego kryzysu; mając na uwadze, że uchodźcy palestyńscy w Libanie nadal borykają się z poważnymi wyzwaniami i ograniczeniami, a większość z nich żyje w ubóstwie i jest uzależniona od pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) jako głównego źródła utrzymania;

- O. mając na uwadze, że po arabskiej wiosnie i powstaniu ludowym w Syrii w 2011 r. reżim Assada rozpoczął kampanię brutalnych represji wobec własnej ludności, zabił ponad pół miliona ludzi i wysiedlił prawie połowę ogółu ludności, przez co 6 milionów ludzi stało się uchodźcami, a 7 milionów przesiedlono wewnątrz; mając na uwadze, że Hezbollah pomagał reżimowi Assada i wspierał go w wojnie w Syrii, np. dostarczając żołnierzy i towarzysząc personelowi Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej w organizowaniu i szkoleniu syryjskich bojówek;
- P. mając na uwadze, że według doniesień organizacji Human Rights Watch wielu uchodźców zatrzymano, deportowano na granicę syryjsko-libańską i przekazano władzom syryjskim;
- Q. mając na uwadze, że 11 października 2022 r. Izrael i Liban dokonały historycznego przełomu, osiągając porozumienie w sprawie ustanowienia wspólnej stałej granicy morskiej, co może przyczynić się do stabilności i dobrobytu obu sąsiadów, a także całego regionu;
- R. mając na uwadze, że 31 sierpnia 2022 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję 2650 (2022) przedłużającą mandat Tymczasowych Sił Zbrojnych Organizacji Narodów Zjednoczonych w Libanie (UNIFIL) do 31 sierpnia 2023 r.; mając na uwadze, że w rezolucji przypomniano, iż należy rozmieścić libańskie siły zbrojne na południu kraju oraz że wszystkie strony muszą zaprzestać działań wojennych, zapobiegać naruszeniom niebieskiej linii oraz zapewnić UNIFIL swobodę przemieszczania się i dostęp do niebieskiej linii;
- S. mając na uwadze, że w maju 2023 r. na wniosek Francji i Niemiec wydano międzynarodowy nakaz aresztowania Riada Salameha, prezesa Banku Centralnego Libanu od 1993 r., w związku z zarzutami prania pieniędzy, oszustw, fałszerstw, defraudacji i udziału w grupie przestępczej; mając na uwadze, że 28 marca 2022 r. Eurojust potwierdził, że władze Francji, Niemiec i Luksemburga przejęły mienie i zamroziły majątek Salameha o wartości 120 mln EUR; mając na uwadze, że Salameh zaprzecza, jakoby dopuścił się zarzucanych mu czynów, i odmawia rezygnacji; mając na uwadze, że mandat Salameha wygasa w lipcu 2023 r.;
- T. mając na uwadze, że prokurator generalny Monako prowadzi dochodzenie w sprawie prania pieniędzy przeciwko premierowi Mikatiemu, którego nazwisko pojawia się również w Pandora Papers;

1. uważa, że obecną sytuację Libanu spowodowali politycy z całej klasy rządzącej i nielegalnie uzbrojone siły utrudniające proces demokratyczny i konstytucyjny, oraz wzywa do ich rozbrojenia; wzywa libańską elitę polityczną do przyjęcia części odpowiedzialności za obecną sytuację w kraju;
2. apeluje do parlamentu Libanu, aby jak najszybciej wybrał prezydenta, aby rozpocząć walkę z kryzysem politycznym, gospodarczym, społecznym, finansowym i zdrowotnym oraz z rozkładem instytucji państwowych; wzywa wszystkie strony do ostatecznego poparcia i obrony żądań narodu libańskiego; wyraża poważne zaniepokojenie przeszkodami we wdrażaniu niezbędnych reform i wzywa libańskich przywódców do priorytetowego traktowania interesów narodowych; ubolewa, że parlament libański nie wybrał jeszcze prezydenta mimo 12 bezowocnych sesji wyboru głowy państwa;
3. ubolewa, że wybory lokalne zaplanowane na maj 2022 r. zostały odroczone po raz drugi w ciągu dwóch lat, co doprowadziło do dalszego impasu politycznego i nasilenia niemocy instytucji państwowych; wzywa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Gmin, aby zobowiązało się do przeprowadzenia wyborów lokalnych w ciągu najbliższych sześciu miesięcy i odpowiednio kontynuowało przygotowania; wzywa władze Libanu, aby zwróciły się do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela o wysłanie misji obserwacji wyborów albo misji ekspertów ds. wyborczych na kilka miesięcy przed wyborami lokalnymi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia wszelkiej pomocy technicznej i finansowej, aby umożliwić przeprowadzenie wyborów na czas i w jak najlepszych warunkach, oraz do dołożenia starań, aby zagwarantować uczciwość i przejrzystość całego procesu, a jednocześnie do zwracania uwagi na to, że przeznaczenie niezbędnego budżetu na organizację wyborów lokalnych należy do obowiązków rządu;
4. apeluje o utworzenie pod auspicjami ONZ międzynarodowej grupy zadaniowej ds. pomocy humanitarnej, która wesprze udzielanie pomocy humanitarnej i będzie nadzorować wykorzystywanie funduszy;
5. wzywa UE, aby zaoferowała Libanowi wysłanie rozbudowanej misji doradczej UE ds. administracji, by zaspokoić pilną potrzebę przeciwdziałania coraz szybszemu rozkładowi administracji publicznej i podstawowych usług przez zapewnienie planu działania i niezbędnego wsparcia; pochwała rolę kluczowych pracowników sektora publicznego, którzy pomimo obniżenia wynagrodzeń o ponad połowę w ramach oszczędności w ostatnich latach nadal świadczą kluczowe usługi dla ludności w takich obszarach jak zdrowie, edukacja i opieka;
6. wzywa rząd libański do szybkiego wdrożenia kluczowych reform w systemie sprawowania rządów, w finansach i gospodarce, które spowodują ożywienie polityczne i gospodarcze, w tym do rzetelnej regulacji kluczowych sektorów gospodarki, na przykład sektora energii elektrycznej; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie poprawek do libańskiej ustawy o tajemnicy bankowej jako kluczowy krok w kierunku odblokowania międzynarodowej pomocy makrofinansowej, a konkretnie z Międzynarodowego Funduszu Walutowego; zachęca kraj do dalszego wdrażania reform, m.in. w sądownictwie, aby zapewnić niezależność oraz zapobiegać ingerencji

politycznej i zinstytucjonalizowanej bezkarności w wymiarze sprawiedliwości; przypomina o pilnej potrzebie ograniczenia nadmiernej władzy sądu wojskowego i okrojenia jego kompetencji wyłącznie do prowadzenia procesów dotyczących zbrodni wojskowych popełnionych przez wojsko, a nie do sądenia cywilów; przypomina, że UE, Bank Światowy i ONZ zażądały stworzenia niezależnego i przejrzystego wymiaru sprawiedliwości, przyjęcia nowoczesnej ustawy o zamówieniach publicznych i wprowadzenia w życie strategii antykorupcyjnej;

7. wzywa Radę, aby na podstawie ram, które przyjęła 30 lipca 2021 r., nałożyła ukierunkowane sankcje na wszystkich, którzy zakłócają proces demokratyczny i wyborczy w instytucjach libańskich czy utrudniają krajowe dochodzenie w sprawie eksplozji w porcie w Bejrucie lub prace zbliżającej się międzynarodowej misji rozpoznawczej, oraz zajęła ich majątek w UE; zauważa, że ramy działania Rady wygasną 30 lipca 2023 r.; apeluje do Rady o podjęcie natychmiastowych działań, by przedłużyć okres obowiązywania tych ram i je odnowić;
8. przypomina, że przejrzyste, niezależne, bezstronne i skuteczne dochodzenie w sprawie wybuchu w porcie w Bejrucie jest priorytetem i musi być przeprowadzone; wzywa władze Libanu do przestrzegania procedur sądowych i respektowania niezawisłości sądownictwa oraz do wsparcia wszelkich starań o odpowiednie zbadanie sprawy i pociągnięcie do odpowiedzialności osób podejmujących decyzje, które doprowadziły do eksplozji w bejruckim porcie; wzywa do wysłania niezależnej międzynarodowej misji rozpoznawczej do Libanu, która pod auspicjami ONZ zbada przyczyny wybuchu w Bejrucie; nalega, by osoby uznane za bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialne za eksplozję poniosły karę za ofiary śmiertelne i szkody wyrządzone ludności Libanu; podkreśla, że port w Bejrucie jest kluczową infrastrukturą dla Libanu i należy go odbudować; wzywa władze do pełnej współpracy z sędzią Bitarem, który prowadzi dochodzenie w sprawie wybuchu w porcie;
9. zachęca państwa członkowskie UE do pomocy rodzinom ofiar eksplozji w porcie w Bejrucie w zbadaniu możliwości wnoszenia pozwów do zagranicznych sądów krajowych, a także w zbadaniu możliwości ścigania polityków oskarżonych o okrucieństwa w ramach jurysdykcji uniwersalnej; wzywa Radę Praw Człowieka do przyjęcia rezolucji powołującej i wysyłającej niezależną i bezstronną misję rozpoznawczą w celu ustalenia faktów i okoliczności wybuchu w Bejrucie, w tym jego pierwotnych przyczyn, ustalenia winy państwa i indywidualnej oraz propagowania sprawiedliwości i zadośćuczynienia dla ofiar;
10. zdecydowanie potępia kulturę bezkarności, która kwitnie w Libanie; jest zaniepokojony próbami zastraszania na różne sposoby niezależnych członków społeczeństwa obywatelskiego; zauważa, że ofiary i rodziny nie mogą dłużej czekać na ukaranie winnych; apeluje o natychmiastowe położenie kresu kulturze bezkarności, która panuje w libańskich instytucjach, i wzywa władze do usunięcia wszelkich przeszkód w toczących się postępowaniach sądowych, zwłaszcza dotyczących korupcji;
11. podkreśla, że aby zaradzić brakowi bezpieczeństwa żywnościowego i kryzysom energetycznym należy promować zrównoważone rozwiązania oraz udzielać

bezpośredniego wsparcia humanitarnego, zgodnie z zaleceniami Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa; apeluje o połączenie pomocy humanitarnej UE ze wsparciem dla rolników i pracowników rolnych, z innymi formami wsparcia lokalnej produkcji żywności, a także z inwestycjami w infrastrukturę do wytwarzania energii odnawialnej w kraju;

12. wyraża zaniepokojenie licznymi przypadkami niewłaściwego zarządzania i nadużyć finansowych związanych z projektami finansowanymi przez UE, wynikającymi z braku przejrzystości i nadzoru, nieodpowiednich kryteriów selekcji i przetargów oraz prowadzenia dokumentacji; zwraca się do Komisji i Prokuratury Europejskiej o zbadanie sprawy domniemanego niewłaściwego wykorzystania funduszy unijnych przeznaczonych na zakłady gospodarowania odpadami; podkreśla, że UE powinna nadzorować projekty i przekazywać finansowanie w transzach po niezależnej weryfikacji każdego etapu projektów, aby zrównoważyć wysokie ryzyko korupcji w Libanie; apeluje do UE i jej partnerów o opublikowanie wszystkich stosownych dokumentów umożliwiających niezależną kontrolę ze strony społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że takie normy i najlepsze praktyki należy udostępniać wszystkim międzynarodowym darczyńcom, którzy starają się pomóc Libanowi, na przykład w przypadku wsparcia UE na rzecz gospodarowania odpadami stałymi w tym kraju; ponownie wzywa Komisję, aby zwiększyła rozliczalność i monitorowanie projektów finansowanych przez UE w Libanie;
13. podkreśla, że nie są spełnione warunki umożliwiające dobrowolny, godny powrót uchodźców na obszary Syrii podatne na konflikty; przypomina o bezbronności uchodźców w Libanie i podkreśla potrzebę zapewnienia agencjom pracującym z uchodźcami odpowiedniego, przewidywalnego i wielopoziomowego finansowania, aby zapewnić pełne świadczenie podstawowych usług społecznościom uchodźców w tym kraju; wzywa Komisję do pracy nad poprawą sytuacji humanitarnej w Syrii, co pozwoli zająć się pierwotnymi przyczynami kryzysu uchodźczego; podkreśla, że powrót uchodźców powinien być dobrowolny, godny, bezpieczny i zgodny z międzynarodowymi kryteriami; apeluje o dalsze udzielanie pomocy humanitarnej ludności libańskiej i uchodźcom przy zachowaniu ścisłej kontroli; wzywa Liban do przystąpienia do Konwencji ONZ dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. oraz do protokołu do niej z 1967 r.; wzywa do utworzenia międzynarodowej grupy zadaniowej z udziałem UE, ONZ i władz Libanu, która zajmie się kwestią uchodźców; jest zaniepokojony eskalacją antyuchodźczej retoryki libańskich partii politycznych i ministrów; wzywa Liban, aby w dziedzinie migracji powstrzymał się od deportacji, narzucania środków dyskryminacyjnych i podżegania do nienawiści wobec syryjskich uchodźców; w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do dalszego finansowania UNRWA i syryjskich uchodźców;
14. wyraża poparcie dla działań UNIFIL-u wzdłuż granicy libańsko-izraelskiej i zdecydowanie potępia wszelkie ataki na siły pokojowe ONZ; wzywa w trybie pilnym do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;
15. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umowy o wytyczeniu granicy morskiej między

Libanem a Izraelem i zachęca oba kraje do dalszej konstruktywnej współpracy;

16. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Ligi Arabskiej, przewodniczącemu Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz rządowi i parlamentowi Libanu.